

T *1/1*

27

De: M.Montserrat Torres

Per a: Màrius Torres

C.C.:

Assumpte: Material de Construcció

Enganxada al carro del fato i les coloraines del zara, no oblidó que sóc terra d'horta amassada amb aigua de sèquia i maldo encara per bastir-hi la vella ciutat d'ideals.

La teua veu pura, el meu dur material de construcció.

Lleida, febrer 2010

U *1/1*

De: Ramon Usall

Per a: Màrius Torres

C.C.:

Assumpte: Des de la ciutat llunyana

Salut Màrius!

Gràcies a tu sé que he nascut en una ciutat, molt lluny d'arreu, que és dolça i secreta. Diuen que durant un temps, quan jo encara no hi era, els anys d'alegria no hi van ser ni breus com una nit. Ara han tornat, i el sol, quan ens visita, continua feliç, i el vent, com feies tu, de tant en tant ens regala alguna poesia. La nostra estimada boira se'ns ha tornat infidel, i la petjada d'Orient ja no és només un record d'aquella llunyana Larida sinó que ben aviat una nova mitja lluna càlida desafiarà el cel des del punt més alt d'un minaret. Minaret? deus dir...

Doncs, sí, Màrius... Lleida té una mesquita, un tren que gairebé vola i fins i tot un aeroport. Però no pateixis, els vells carrerons, el so de les campanes, els camps humils i alegres, i els camins fondals de xops i de canyars encara conserven, malgrat tot, el seu encant. I és que això encara és, Màrius, la teva, la nostra, estimada ciutat llunyana.

Una abraçada,
Ramon

V 1/1

De: Josep Vallverdú

Per a: Màrius Torres

C.C.:

Assumpte: Les ales de la memòria

Percebo vora meu el frec d'una ala, i aturo uns segons la lectura. Això em passa quan retorno, mesos enllà, a la teva freqüentació: m'encaterino amb el dring del vers, el cristall dels mots, la fervorosa riquesa dels silencis. Llavors se me'n van els ulls vers horitzons inconeguts, i el dolor de la diària feixuguesa es dissol en aquell toc d'ala.